

Иван Вазов

Бежанци

Сняг завил е, като с бяла плащаница,
нашата столица.
Сган бедняци на Съборната площад –
разтреперени от мраз и глад.

„Помогнете, братя, шъпнат устни бледни,
ний сме голи, бедни!...
При Пирин ни турчин бесен връхлетя
с плен, пожар, домът ни запустя.

Сгрейте ни, о, дайте ни покривка,
хлебец и завивка.
Силни сме и млади сме ... но днес
снежната фъртуна вее с бес.

Ох, ще дойде пролет сладка, ще се върне...
Пирин пазви ще разгърне...
Помогнете, добри хора, а тогаз
няма тук да видите вии нас.“

София, 20 декември 1902 г.

КРАЙ

Източник: Словото

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/4525>]